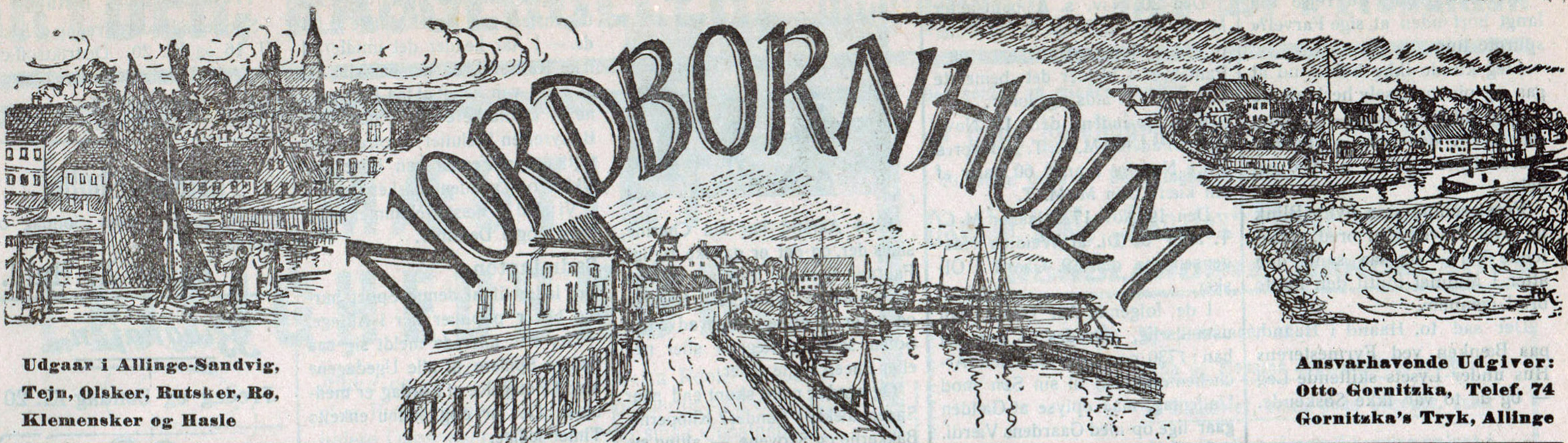

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Olsker, Rutsker, Rø,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Udgiver:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 467

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 5. Februar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1937

Nr. 15. Følg med:

Hvorfor? **Lotus The**
Fordi!

er bedst.

en gros

Import: M. V. Salomonsen

Sommerfuglen.

Novelle.

Gudrun kiggede efter Landposten. Klokken var halv to — og han plejede at komme lidt før; det var ogsaa ærgerligt, at han skulde være forsinket netop i Dag. Nu slog det gamle Værk snurrende og rungende — og endnu laa den smalle, hvide Sandvej i al sin Nøgenhed inde mellem Strandbakterne. Ikke en Skygge af nogen Post.

Fyrmesteren strøg forbi langs med Huset. Han nikkede og fløjtede et Ord: »Sommerfugl!»

Gudrun blev rød i Kinderne og søgte Ly bag Gardinet. Men lidt efter tittede Sommerfuglen atter frem mellem Karmens Blomster; mon han dog ikke snart kom?

Hun kunde have fløjet imod gamle Kresten, hængt sig om hans Hals og hvasket i hans Øre: har du Brev i Dag — fra ham? Men hun blev pænt staaende derinde i sit Blomsterskjul og ventede. Fyrmesteren tog selv imod Posten; det var en gammel, grundfæstet Regel.

Der blev kaldt ude fra Køkkenet:

»Frøken!»

Og Gudrun maatte bort i det mest spændende Øjeblik. — Det var ogsaa kedeligt med Lene, hun kunde aldrig tage noget af sig selv.

Lidt efter kom Fyrmesteren buldrende: »Gudrun!»

Hun jog ind i en Fart, rød af Køkkenvarmen.

»Brev fra Sven!» Han viftede med Arket. Den første Hyre som Styrmand. — Barken »Orion».

»Fars gamle Skib?» Gudrun aandede hurtigt.

Fyrmesteren nikkede.

Gudrun spurgte: »Hvorhen?»

»Til Sidney. Det er en ordentlig Smøre. Men han har ingen Skade af at faa Vingerne luftet efter den lange Indendørstur paa Skolen. Han er bleven helt bleg-næbbet».

Fyrmesteren havde vistnok ventet at Gudrun skulde sige noget; da hun blev staaende tavs, tog han selv fat:

»En lidt kortere Vej kunde nu ellers nok have gjort det foreløbig. Det er en lang Tid.»

Nu tav de begge — under det fælles Savn.

Gudrun gik hen til Blomsterkarmen og pillede ved en Knop,

»Kommer han ikke hjem først» spurgte hun stille.

»Nej!» Fyrmesterens Stemme var bleven haardere.

»Barken letter i Morgen — ja, lad os nu se — jo, i Morgen — den 26. staar der. Han har faaet Hyren i sidste Øjeblik; der bliver ikke Tid til nogen Afsked, skriver han».

Gudrun blev staaende, nu var Kinderne ikke længere røde, og hun kom pludselig til at hulke.

»Aa — Far!»

Fyrmesteren gik hen til hende og klappede hendes Haar med et blødt Strøg, saaledes som han havde gjort i hendes Barndom.

»Jaja min lille Pige, han kommer nok igen — han kommer nok igen». Saa kunde Fyrmesteren ikke holde til mere, men listede stille ud af Stuen.

Sommerfuglen hang med Vingerne inde bag Rudens Blomster. Sven var jo hendes eneste Bror — hendes Bror, ja — og hun kunde ikke forsone sig med den Tanke, at nu skulde de skilles i Aar og Dag, flere Aar maaske.

Sven, hendes gode Kammerat fra hun var en lille bitte en — en lille Sommerfugl, som Svens Mor kaldte hende. Svens Mor og hendes; hun havde ikke kendt nogen anden; begge hendes Forældre var døde, endnu medens hun laa i Svøb. Fyrhuset her var hendes Hjem, og Sven var hendes egen Bror.

Sidney! Det var Verden rundt. Sven havde før været ude paa Langfart, men den Gang var de begge et Par store Børn; det var noget andet nu. Aa, som hun længtes. Og Svens Mor var død for længe siden — ellers havde hun nok faaet talt ham tilrette. Men nu var der ingen, der kunde hjælpe Gudrun. England eller Amerika — det kunde da faa Ende. Men Australien! Det saa næsten ud som om Sven vilde saa langt bort som muligt. — Mon han da slet ikke brød sig om hende — hans lille Søster Gudrun!

Der blev igen kaldt ude fra Køkkenet — og Gudrun maatte samle sig sammen og afsted i en Fart, for at det ikke skulde gaa helt galt der ude.

I Skumringen sad Gudrun paa den lille, hvide Bænk omme ved Husets Vestside. Fyret var tændt, og de brede Lysvifter svang sig over hendes Hoved ud mod det aabne Hav. I hvert Blink blev der peget Kimingen rundt — Vejen ud — Vejen tilbage! Den Vej var Svens.

Hun hørte Stemmer omme ved Gavlen.

»Det er ingen god Hyre, Fyrmester». Stemmen var Knuds, en gammel Ulk henne fra Fiskerlejet.

»Visvas», brummede Fyrme-

steren. »Skibet er godt — knap en Snes Aar gammelt. Gudruns Far var den første Skipper ombord».

»Han kom ikke levende i Land, Fyrmester!»

Gudrun kom til at ryste; Knud havde ligesom sat en mørk Streg under hvert Ord.

»Jeg ved det, Knud, han faldt paa Kahytstrappen og slog Hovedet, det blev hans Død».

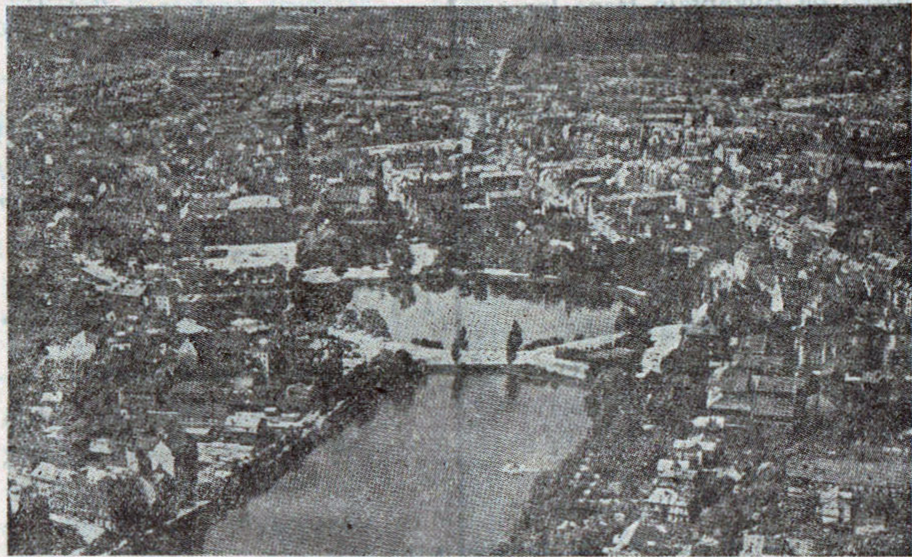
»Saadan gik det til, ja — men der var noget andet under, Fyrmester. Kender De ikke det Ord »Orion« har paa sig? Hun tager et Liv, hvert Aar hun sejler».

kun en Tanke: bare at kunne kalde ham tilbage, inden det var for sent. »Orion« skulde ikke have hans Liv. Og det stod som en Vished for hende, at han ikke kom levende hjem. — Aa, det var ikke til at holde ud.

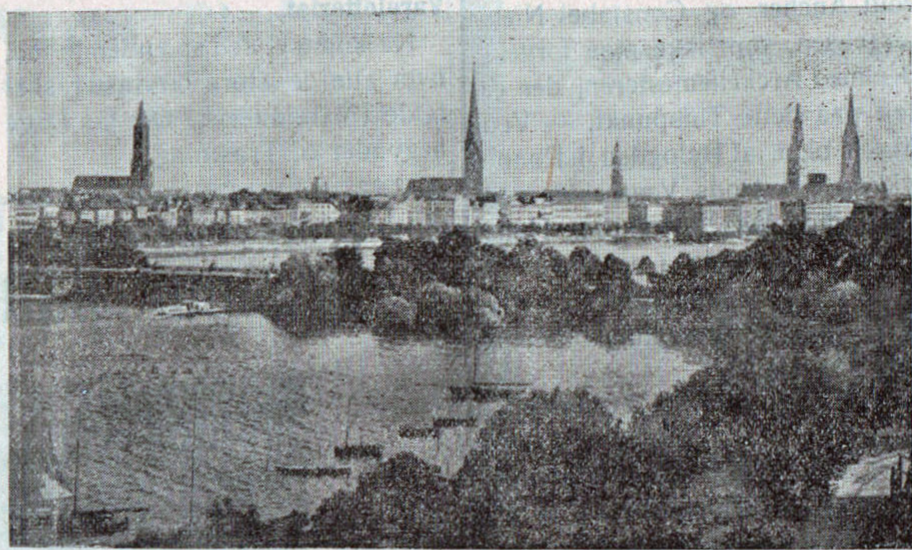
Men saa paa en Gang rettede hun sig op, og Øjnene flammede. Der var Haab endnu! Naar hun skyndte sig, kunde hun naa Stationen — halvanden Mil — inden det sidste Tog gik. — Hun kunde da være i Havnebyen ved Middagstid — det skulde forsøges!

Hun klædte sig paa til Rejsen

Nogle Billeder fra Artikel-Serien »Paa Fodtur gennem Europa«

Det gamle Kiel inde i Bunden af Fjorden

Hamburg fra Alstersøen

»Vrøvl!» afbrød Fyrmesteren barskt, »Kællingsludder og gammel Overtro».

Knud blev ved:

»Jeg kendte godt Frøkenens Far, Kaptajn Smit; min Søn sejlede med »Orion« den Gang, og han hørte, at Kaptejnen sagde til Styrmanden — det var midt ude i Atlanterhavet: Nu har vi snart sejlet det første Aar rundt med hende uden et eneste Uheld. Da han gik ned, var det at han slog sig fordærvet. Han blev den første, Fyrmester».

Gudrun hørte ikke mere, det sang for hendes Øre. Hun maatte støtte sig til Væggen for at finde ind.

Hun gik straks op paa sit Værelse.

»Sven — Sven!»

Hun vidste ikke om hun hvi-skede eller raabte, hun ejede jo

i flyvende Hast — en halv Snes Minutter senere var hun ude af Døren — de smaa Fødder stred tappert gennem Vejens glidende Sand, indtil hun kom paa fast Bund nord for Strandklitterne.

Sommerfuglen fløj ind over Landet i den stille Vaaraften.

Oppe paa hendes Kammerbord laa en Seddel til Fyrmesteren.

Saa længe Natten varede holdt Gudrun sin Uro nede og troede, hun naaede det nok. Og Sven blev ganske sikkert, naar hun bad ham om det; han vilde forstaa, hvad hendes Angst betød.

Men efter som Dagen gryede, faldt hendes Mod. Der kom hundrede Ting i Vejen — saa viftede hun Tankerne bort — og holdt krampagtigt fast ved en eneste: bare at komme ind i Tide! — Urviserne skred langsomt og dog altfor hurtigt — 9—10—11 — og

endnu var de der ikke.

Gudrun hoppede ud paa Peronen og satte i Løb, da Toget endelig havde skuret sin sidste Tone frem. Hun ilede afsted — i aandeløs Spænding om det sidste Hjørne, hvor hun kunde se ud over Havnen. Der laa en Bark ude i Gabet mellem Mollerne, den var i Drift og skred langsomt udefter. Saa var det for sent!

»Sven«, raabte hun. — Raabet endte i et tungt Suk; hun var kommen for silde.

Sven sprang hen til Rælingen og vinkede.

»Gudrun — Farvel Gudrun!»

Det var ikke hans gamle, frejdige Farvel; hun kunde høre, at han længtes mod hende.

Nu strammedes Barkens Sejl, Rejsen begyndte.

Gudrun traadte et Skridt frem — gled paa Molens runde Kant og styrtede i Vandet. I samme Øjeblik sprang Sven ud over Barkens Ræling og svømmede ind mod hende.

Der blev Røre ombord paa »Orion«, Jollen firedes ned og et Par Mand roede indefter. — Men det tog Tid, og imens havde Sven hjerget sig selv og Gudrun ind til Bolværket, hvor der blev kastet en Line ud til dem.

Idet Sven vilde gribe den, stivnede han og krummedes krampagtig sammen; han sank og trak Gudrun med sig. — Men hun havde i samme Nu faaet fat paa Linen, slyngede den om sin Arm og holdt fast, indtil hendes Haand blev grebet af en stærk Næve inde fra Bolværket.

Sven laa som død under Krampens Tag — han blev varsomt baaret ind og kørt til Hospitalet. Gudrun fulgte med.

Jollen maatte gaa tilbage med uforrettet Sag, og »Orion« hejste Sejl og stak til Søs uden Styrmand.

Næste Morgen rejste Gudrun hjem til Fyret; da var Sven begyndt at komme til Hægterne igen.

Fyrmesteren hørte i Tavshed paa Gudruns Beretning og rynkede Brynene; men efterhaanden klarede det op. Da Gudrun næsten var færdig, mørknedes hans Ansigt atter,

»Faldt du i Vandet«, spurgte han forbavset.

»Det var det eneste, jeg kunde gøre«, svarede Gudrun, og der sad en Skælm i hvert Øje. »Jeg vidste jo, at han vilde komme ind efter mig».

Fyrmesteren rystede paa Hovedet.

»Det kunde let være gaaet galt — Han vendte sig — for at slaa Piben ud — »Men, hvem ved? Det er maaske det bedste, at han ligger, hvor han ligger.»

Saa kom der en Aften, da Sven

atter stod frisk og kæk udenfor
sif Hjem sammen med Gudrun.
»Hvorfor vilde du rejse saa
langt bort uden at sige Farvel?»
spurgte hun.
»Jeg kunde ikke holde ud at
gaa og pine mig selv herhjemme
— jeg vidste jo ikke —. Han
saa ind i det dybe af hendes
mørke Øjne. »Men nu ved jeg
det.«
Fyret sendte sine hvide Blink
ud over Havet. En bred, straa-
lende Vej — og saa sank den
atter i Mulmet indtil den næste
brød igennem.
Der sad to, Haand i Haand,
paa Bænken ved Fyrmesterens
Hus under Lysets skiftende Leg
— og de to var ikke Søskende.
— — —
Sven kom hjem fra sin Som-
merfart. Der var tung Alvor i
hans Væsen.
»Jeg hørte nyt fra »Orion« un-
dervejs«, sagde han. »Den skal
være gaaet under med Mand og
Mus i en Orkan.«
Fyrmesteren rejste sig fra sin
Vinterplads og gik ud, for at se,
hvordan Vejret stod.
Sven sluttede Gudrun i sine
Arme — hans kække Som-
merfugl.

Lokal historisk Rebus.

Hvor ligger Gaarden?

1. Archeliemester Niels Jørgen- sens Gaard.

Archeliemesterens Søn Henrik,
der havde Gaarden efter sin Fa-
ders Død 1694, blev myrdet 1695
af sin Fætter Hans Hansen (Søn
af Archeliemester Niels Jørgensens
Broder Byfoged Hans Jørgensen)
og sin Broder Hans Nielsen. —
Hans Enke Elisabeth Larsdatter
giftede sig 1695 med Mogens Clau-
sen Torn, der overtog Gaarden.
Denne overlod den 1730 til sin
yngste Søn Claus Monsen Torn,
der 1741 solgte den for 200 Daler
til Vefst Jensen Scou paa Slots-
ladegaarden Hammersholm. Denne
forærede sin Gaard i Sandvig 1748
til sin Datters Mand Hans Jesper-
sen, gift med Kristine Vefstdatter.
1741 bestaar Gaarden af 3 Læn-
ger: Stuelængen 15 Stolperum —
(skriver fremtidig St. og vil sige
Fag) — Portlænge 5 St. og Lade-
længe 11 St., Gaardsplads med
Brønd og 2 Kaalhaver. I Stuen
staar en Jernkakkelovn (den Gang
en stor Sjeldenhed), 4 Bænke og
2 Skamler, saa og 2 Bænke og 2
Skamler paa Loftet (Salen), hvor
der er opsat 6 Stk. Contrafej (Bil-
leder). Desuden hører der til Gaar-
den Halvparten af en Brønd, som
staar udenfor Capt. Jens Hansens
Gaard ved Stranden. Nok herfor-
uden 2 Kaalhaver, som ligger —
den ene nordvest op til Gaarden
med 5 Frugttræer udi — og den
anden i Gaarden.

Der omtales »Nyhuset« og et
Kammer kaldet »Sengekammeret«.

2. Ligeledes.

Hans Nielsen blev for sin Del-
tagelse i Mordet paa Broderen
Henrik henrettet 1696 og hans
Gaard i Sandvig overtaget af Pro-
kurator Mogens Clausen Torn, g.
m. den myrdedes Enke Elisabeth.
Den 3. Febr. 1722 sælger Mo-
gens Clausen Torn sit Hus, kal-
det Lejeledet, til sin Søn, vefor-
standige Ungkarl Michel Monsen
Torn.

Huset bestaaende i Sydvest fra
min (M. Cl. T.s) Port »ofuer Aal-
vejen udi Sandvig« med dertil hø-
rende Plads og Kaalhaverum paa
alle Sider og Ender rundt omkring
som dertil hører og bør at tilhøre
med Rette, hvilket Hus udi alt er
5 St. Stuehus.

I Salget medfølger Arretsvang

og Jespershus i Sandvig Byvang,
ialt for 70 Dl.

Den 20. Nov. s. A. pantsætter
M. M. Torn det hele for 60 Daler
til Hans Hansen Hullegaard og i
»Pantebrevet hedder det »bemeldte
Ladegaard, Plads og Jord«.

Kort forinden, den 13. Nov.,
laaner Faderen M. Cl. T. »udi vores
store Nød og Trang« 60 Daler af
sin kære Søn M. M. T.

Den 19. Nov. 1725 laaner M. C.
T. atter 60 Dl. af Weidich Haa-
gensen paa den 19. Gaard i Ol-
sker.

I de følgende Aar laaner han
ustandselig, saaledes at han, da
han i 1730 overlader Gaarden (Ar-
cheliemesterens) til sin Søn mod
Undentag, maa oplyse at Gælden
gaar lige op med Gaardens Værdi.

3. Niels Hansens Gaard.

Den 10. Dec. 1733 holdtes Skifte
efter salig Niels Hansen i Sandvig.
1737 sælger salig Niels Hansens
Enke Else Poulsdatter Ancher (i
and et Ægteskab) Gaarden til sin
Svigersøn Vefst Jensen Scou paa
Hammersholm. Til Vitterlighed
underskriver to af mine (Enkens)
Naboer: Capt. Jens Hansen og Mi-
chel Madsen, begge af Sandvig.

Den 20. Juli 1737 forpligter V.
Jensen sig til at betale sin Svi-
germoder 20 Dl. aarlig, fordi hun
har overladt ham Slotsavlingen i
Fæste for Livstid.

Den 1. April 1739 sælger Vefst
Jensen Scou »den mig tilhørende
Gaard sønderst i Sandvig, som
jeg fik efter Madam Else Pouls-
datter Ancher« for 120 Dl. til Jør-
gen Jørgensen, Sandvig.

4. Jørgen Hansens Gaard.

Jørgen Hansen er Fader til By-
foged og Bykaptajn Hans Jørgen-
sen, Archeliemester Niels Jørgen-
sen m. fl. Efter Jørgen Hansens
Død faar Sønnen Hans Jørgensen
Gaarden, og efter hans Død 1694
Sønnen Hans Hansen. Denne myr-
der 1695 Henrik Nielsen, sættes i
Fængsel paa Hammershus, dø-
mes til først at faa afhugget sin
højre Haand, saa Hovedet; der-
næst skal Kroppen parteres og
lægges paa fire Hjul. Hans Hoved
skal sættes paa en Stage, og hans
Haand sømmes fast underneden.

Samme Nat som Dommen faldt,
løslodes han af en Del sammen-
svorne, hvoriblandt Landsprovsten
Poul Ancher og Constabel Niels
Jørgensen, som ikke maa forvek-
sles med Archeliemesteren, der er
død paa dette Tidspunkt, — Ved
Hjælp bl. a. af Byfogden i Rønne
lykkes det trods Vagtposter ved
alle Baade paa Bornholm Hans
Hansen at flygte i en Baad fra
Melsted; der høres ikke mere fra
ham, han er formentlig omkom-
men paa Havet.

Fortsættes.

Da jeg i ledige Stunder pusler
lidt med at samle sammen til en
historisk Fortælling om Tiden ved
1700-Tallet, som skulde behandle
Forholdene paa Bornholm i Al-
mindelighed og i Hammershus
Birk i Særdeleshed, er det mig
om at gøre at faa opklaret, hvor
Hovedpersonerne boede paa hine
Tider.

Læseren vil af det anførte faa
et Indtryk af, hvor møjsommeligt
et Arbejde et saadant Foretagende
er, naar man da vil digte saa lidt
som overhovedet muligt.

Vil De hjælpe med?

Hvor laa de omhandlede Gaarde?
Jeg har nok selv mine Tanker her
om, men helt sikker er jeg ikke.

Er der Interesse for Sagen vil
mere af samme Art fremkomme
ved Lejlighed.

Venlig Hilsen.

K. E. S. Kofoed.

Harsdorfsvej 6 B³ Kbh.

Vi vandrer-

Hver Aarstid har sin Charme,
siges der, og det er ganske rigtigt.
Faaraar, Sommer, Efteraar og Vin-
ter færdes vi Vandere i Naturen
og lærer at elske den, hvad enten
Solen skinner, Regnen siler ned
eller Sneen sagte daler.

Og hvad er mere skønt end naar
Sneen dækker Landet? Klipperne,
Bakkerne og Skovene — alting sy-
nes saa uberørt.

Og paa en saadan Tur finder
man nye Kammerater, med hvem
man maaske slutter et varigt Ven-
skabsbaand. Det er Kammeratska-
bet, vi Vandrere sætter højest — det
er det hele Vandrebevægelsen byg-
ger paa.

Søndag den 7. ds. mødes born-
holmske Vandrere her paa Nord-
bornholm til en Travetur med Byg-
mester Chr. Kofoed fra Allinge som
Fører. Hvor Turen gaar hen kan
der endnu ikke siges noget om,
men at det bliver en god Tur, der-
om er der ingen Tvivl. — Forrige
Aar arrangerede vi ogsaa en Tur
paa Nordlandet med Herr Kofoed
som Fører, og den fik som det
maaske huskes stor Tilslutning.

Alle interesserede er velkomne
til frit at deltage i denne Tur. Der
startes fra Vandrehjemmet, »Sjøljen«
ved Hammersøen Klokken 9,30 med
forventet Hjemkomst Kl. 12,30.
Tag med os paa denne raske Gaa-
tur — De vil ikke fortryde det!
Mon det bliver i Sne? Vel modt!
Stoffer

Fra Uge til Uge.

Kau Bornholm være med?

Hornbæk skal omdannes til et
moderne Badested med Bygning
af et stort Svømmestadion til Tu-
sind Badende og fire Tusind Til-
skuere.

Varelotteriet.

Nu kommer den spændende Tid,
hvor alle de store Gevinster skal
falde i Varelotteriet. Om faa Dage
begynder 5. Trækning.

Fastelavnsfest

A. S. G. afholder sin aarlige Fas-
telavnsfest paa Hotel Allinge d. 14
ds. — I Aar hedder det imidlertid
ikke Karneval, da det har vist sig
at være vanskeligt at faa Deltager-
ne til at maskere sig. I Stedet har
Bestyrelsen besluttet at ofre noget
rigtigt, saa Festen kan blive vel-
lykket ogsaa uden Maskerede.

Vi skal i næste Nummer give
Dem nogle Dessiner.

Badminton

Det lader til at denne Sport hur-
tigt bliver populær her i Allinge.

Der har allerede meldt sig saa
mange Spillere, at alle Ugedagene
med Undtagelse af Lørdag er med-
taget. Der er dog endnu enkelte
Timer ledige.

»Den Sømand han maa lide«
er en Film, der hvert Øjeblik kal-
der Latteren frem. Joe E. Brown,
den velkendte Spasmager, spiller
Rollen som den godmodige Mari-
ner, der spinder de mest utrolige
Ender, og naturligvis roder sig ind
i eu Mængde uheldige Situationer

Bornholms Spare- og Laanekasses Afd. i Allinge

Kontortid: 9-12 2-4

Boxer udlejes

En Del Løsøre

fra Anna Olsens Dødsbo sælges i
Løbet af 3 Uger. Bl. a. nævnes:
2 Symaskiner, Chaiselong, Stole,
Borde, Senge m. m.

Henvendelse til

Malmgren, Høiers Hotel.

100 SERIE!
JUBILÆUMS-PRÆMIER
10.000 KR.
5. TRÆKNING KR. 4.80
VARELOTTERIET
Forn. slutter Mand. 8. Feb. Salget
Tisd. 9. Feb. Trækning Onsd. 10.,
Torsd. 11. og Fred. 12. Februar.

Kollektion: Frk. Olga Kofoed,
Telefoncentralen Allinge.

Frelsens Hær, Allinge.

Specielle Møder Fredag d. 5. ds.
Kl. 16 og Kl. 20. Distriktsoffice-
ren Adj. Lindholm leder bistaet
af de bornh. Officerer.
Alle er velkommen.

Fastelavnsboller.

Ekstra gode — faas Søndag og
Mandag.

Bager E. Hald.

Biografen

Fredag og Søndag Kl. 20

Kæmpe-Lattersukces'en

**DEN SØMAND
HAN MAA LIDE -**

med JOE E. BROWN
FRANK Mc. HUGH
og JEAN MUIR

EN FIRST NATIONAL FILM

Vi sender Dem

»Nordbornholm«
hver Uge.

Tænk ogsaa paa os,
naar De har et eller
andet at avertere.

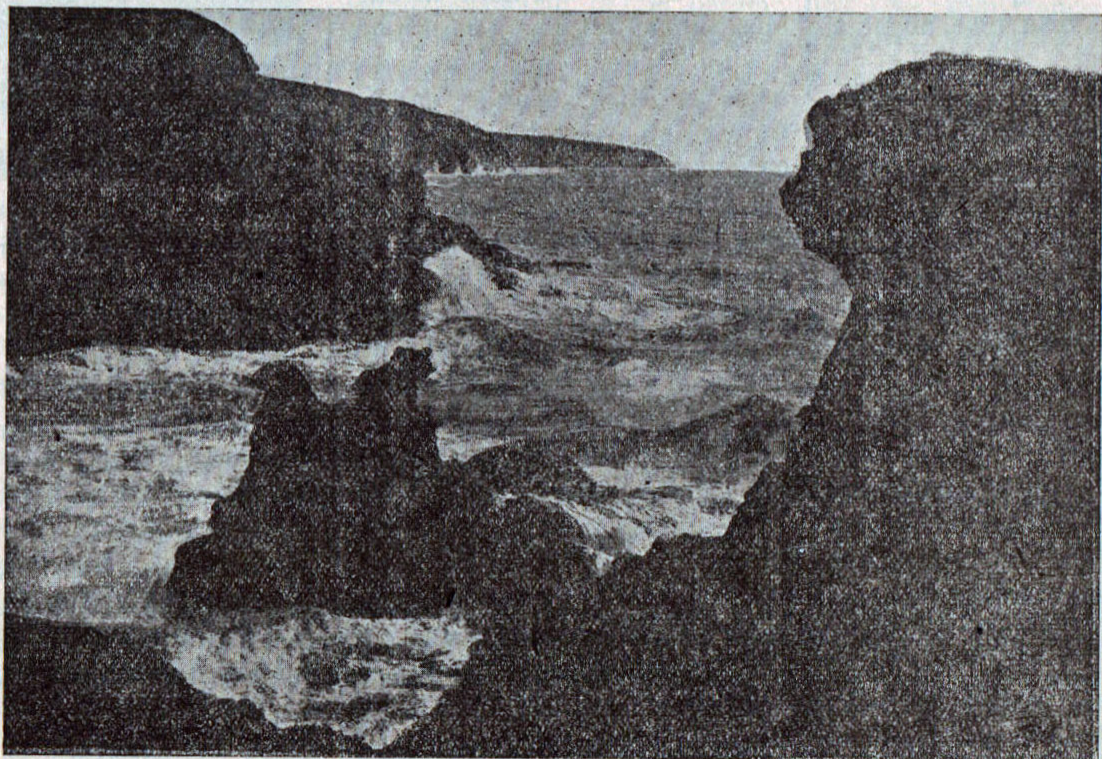
Glem ikke

at De billigst og bedst faar Deres
Forretnings- og Foreningstryksager
hos os. Vi er altid til Deres Tje-
neste med Priser og Tilbud.

Har De tænkt over, hvor me-
get et smukt udført Ark Brev-
papir betyder? Vi giver ger-
ne Udkast - selvfølgelig gratis

**Sornitzka's
Bogtrykkeri**

Damper paa Grund ved Løvehovederne.

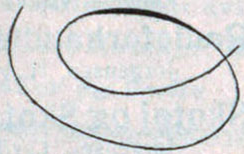

I den tætte Taage Onsdag Aften strandede den danske Damper »Aarø« af Haderslev paa Klipperne ca
10 m Syd for Løvehovederne. Strandingen skete ved 21 Tiden, og Kaptejnen satte sig straks i traadløs For-
bindelse med København. Svitser blev alarmeret og ankom til Strandingsstedet i Morges.

Redningsvæsenet i Allinge blev underrettet fra København, og Mandskabet rykkede ud med Raketapparat
m. m. Der blev skudt en Line ud til Skibet og Redningsstolen gjort klar, hvis det skulde blive nødvendigt,
men Søen var rolig og der var ingen Fare. Skibet, der er paa 3700 Ton staar meget haardt paa Klippen.
»Aarø« kom fra Værft i København, hvor den havde faaet sat nogle nye Plader i Bunden. Den skulde til
Danzig i Ballast. Hvis Vejret holder sig roligt, slipper den fra Uheldet med en mindre Lækage.

GRYDER, KASSEROLLER, Stegepander - Køb det i Produkten

MÆGTIGT LEJLIGHEDSKØB...

Ældre og nye Varer skal væk fra Reolerne for at give Plads til nyere Varer — og derfor sælges, trods højere Dagspriser, alt til ufattelig smaa Udsalgspriser.

Mange billige Rester af Metervarer — Svært, stærkt og varmt Undertøj Vanter — Halsbind — Handsker — Vinterhuer — alt sælges til smaa Priser

Se Gardinvinduet!

Masser af smukke moderne Gardiner realiseres til langt under Værdien

Nordlandets Handelshus.

STOP-

ved

Zool. Have, Stammershalde

*En fornøjelig Søndagsudflugt, De aldrig vil fortryde!
De 3 Løveunger er nu store og leger Dagen lang, dem burde De se. Gratis Entré til Haven i Vintermaanederne.*

Hyggelig Restauration med Centralvarme — Åben „Peter“
Strandvejen Allinge-Stammershalde er åben for Trafik

RØ
HALLO! HALLO!

Bortsalg paa Bendtsens Sal
Lørdag den 13. Februar Kl. 19,30
med festlig Sammenkomst.

Alle indbydes! Afholdsforeningen

Der sker noget den...

En ikke altfor ung

Pige

søges iil 15. Febr. eller 1. Marts.
Fru Reusch, Hasleværket.

Varelotteriet

Fornyelsen til 5te Trækning slut-
ter Mandag d. 8. Februar — Tirs-
dag den 9. Februar sælges ufor-
nyede Lodsedler til Fornyelsespri-
sen 460 Øre.

I. B. Larsen.

Aflysning.

Det i forrige Uge annoncerede
Kursus i
Spædbørns- & Hjemmesygepleje
fra den 8. til den 13. Februar
er paa Grund af Sygdom blevet
aflyst. Kursuset afholdes i Stedet
for i Begyndelsen af April Maaned.

Avertér i NORDBORNHOLM

Det aarlige Udsalg

af Skotøj er begyndt hos
Træskomager Larsen
100 Par Børnekapsko
fra Nr. 22—39 uds. til nedsat Pris

2 Stakke Kløver

og Lucerne, 2 Læs Havrehalm og
en Rottehund er til Salg.
Vognmand Jakobsen.
Tlf. Allinge 19

Husk vort store

Skotøjs-Udsalg

Masser af godt Fodtøj realiseres
til meget smaa Priser.

Carl Larsen, Vestergade.

Varm Blodpølse

hver Fredag Middag.
Dina Sørensen, Nørregade.

Varm Blodpølse

faas i Dag, FREDAG.
Grethe Lundgren,
Lindeplads.

Køb Sygeplejeartikler i

PRIMA

Flammevat, Idealbind,
Sygevat, Sprøjter,
Levertran — Hørfrø

Hasle Kalkværk

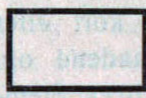
Brændt Kalk
Læsket Kalk
Cementsten

Tlf. Hasle 27

Kløver og Halm

til Salg. Henvendelse i
Møllehuset i Allinge.

Fotograf Kjøller

anbefaler Bronze-
Rammer i alle St.
Ovale Rammer og
Rammelister. Billeder indrammes

Der ventes nu mindre Sending af

de gode halvhaarde og haarde Masoniteplader
i de første Dage — Bestillinger modtages.

Danske bløde „Danatex“ Plader er paa Lager.

NORDLANDETS HANDELSHUS

◆ Nye Sendinger af

Jaffa og Messina Appelsiner, gode Spise-

og Madæbler, store, gode Citroner, samt

ekstra Kvalitet af ægte Bihonning sælges i

Nordlandets Handelshus

Godtkøbsudsalg

23. Januar til 15. Februar.

Under Udsalget sælges c. 50 kulørte Klædninger,
som har kostet fra 50 til 75 Kr. pr. Sæt, nu nedsat til 25 Kr.
Frit Valg. — Mange andre Varer er fremlagt med Pris paa
10 pCt. paa en Del andre kurante Varer.

Jens Hansen. Telf. 29

*Magasin
du Nord*

De tiloversblevne Rester og an-
dre Udsalgsvareer skal væk - - -
Benyt derfor de sidste Dage af
Udsalget, der slutter Mand. d. 8.

Alle

Rester er ekstra nedsat.

Eksempelvis skal fremhæves:

Damefrakker i svære og gode Kvaliteter
gode Faconer Kr. 28,00

Dame-Regnfrakker Størrelse 44 - 46 - 48
Kr. 8,85 - 7,85 - 2,00

4 svære uldne Nederdele sælges for
Kr. 7,75 og 6,75

Benyt de ekstra billige Tilbud paa Hvideva-
rer og Drejl nu under Udsalget.

Fritz Reusch

Allinge

Telef. 5

Strikkede Klude og Uld tages i Bytte til højeste Pris.

Lev. til Vare- og Landbrugslotteriet

Den helt rigtige

Permanent udfører vi nu med den nye
Taco Luxus Maskine. — — Moderne
Dampkammer System. Alt iberegnet —
og dog kun **otte Kroner!**

Barber Johs. Larsen Tlf. Allinge 53

Ovntørret Fakse Gødningsskalk

er paa Lager — og ekspederes gerne i disse Dage,
naar Vejret tillader det.

Fra Lager er Prisen 17 Kr. pr. 1000 kg — kontant i hele Læs

Nordlandets Handelshus.

Gødningsskalk til Foraarslevering Kr. 14,75 pr. 1000 kg. Køb dem i Produkten

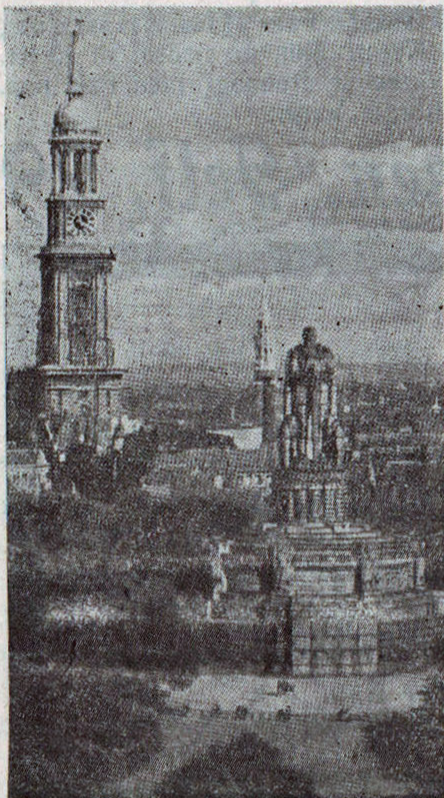
Servus fortæller om sine Dagbogsoptegnelser og Minder

— Fortsat fra forrige Uge —

Efter fire Dages Ophold i Hamburg var vi trætte af Byens Tummel og Larm, og tidlig om Morgen den 14. Maj gik vi ned mod Elben, for at finde over til Harburg.

Skønt vi Dagen før havde sonderet Omgivelserne, tog vi fejl af Gaderne og forvildede os ind paa det vidtstrakte Baneanlæg, saa vi flere Gange maatte gaa tilbage.

Endelig naaede vi den første Elbbro, og oppe fra den vældige Jernkonstruktion tog vi Afsked med Byen, der laa bag os i Røg og

Bismarcks Minde ved Elbhøjen.

Taaagedis. Under os laa Floden, bærende utallige Skibe, Pramme og Slæbere paa sin brede Ryg, og foran os havde vi et smilende Landskab. Broen førte over flere smaa Øer, af hvilke nogle benyttes som Oplagsplads for Frihaven og var solidt indhegnet, andre var ganske lave og bevokset med Græs og Siv.

Floden var delt i to eller flere Arme, og først efter en lille Times Gang naaede vi den anden Elbbro og kunde herfra se Harburg, Hamburgs nærmeste Genbo.

Harburg var af Størrelse som Aarhus; set her ude fra saa den ikke særlig tiltalende ud med de store skidne Fabriksbygninger. — Langs Kajen laa mange Skibe og lossede.

Vi gik gennem snævre Gader, over skidne Kanaler, og ønskede hurtigst muligt at komme ud af Byen, som ikke for os gemte synderligt af Interesse.

Vejen skraanede nu op over Flodlej og oppe fra Bakkekammen skimtede vi Hamburgs Kirkespir i det Fjerne.

Da begyndte Nielsen at synge nogle Strofer af en Sang, som han havde lært derinde:

Hamburg ist ein wunderschönes Städtchen,
siehst du wohl!
und da wohnen viele schöne Mädchen,
siehst du wohl!
aber leider keine Jungfern mehr. . .

Vi andre hjalp ham trolig med

Omkvædet; men da han kun kunde det ene Vers, blev det i Længden lidt trivielt.

Saa huskede jeg den tyske Lie derbuch, jeg havde købt i Hamburg, den indeholdt cirka 1000 Sange, saa der var jo Udvalg. —

Da blev vi tiltalt af en Bonde, som kom agende forbi.

Han standsede Krikkerne og spurgte, om vi vilde age med.

Med Tak modtog vi Tilbudet og kravlede op i Vognen. Jeg fik Plads hos Kusken, de andre paa nogle Sække bag i Vognen. Manden var meget talende og spurgte os ud, hvorfra vi var, og hvorhen vi agtede os. Da han hørte at vi var „paa Valsen“, spurgte han om vi var sultne, for han havde hele Vognen fuld af Hvedebrød. Samtidig bad han mine Kammerater løse op for en af Sækkene. Her laa mellem hinanden al Slags Franskbrød, Birkesbrød, Semler, Horn og hvad nu alt det hedder, som faas fra en større Bagerforretning.

Skønt vi ikke var sultne, fristede det, og vi maatte smage paa de forskellige Sorter, der gled ned, selv om det var tørt, daggammelt Brød fra et Bageri, som hver Dag fik det usolgte afsat paa Landet.

Ved en Bivej stod vi af og takkede for Køreturen. Manden bad os nu forsyne os saa rigeligt, at vi ikke behøvede at købe mere Brød den Dag. —

Egnen blev efterhaanden mere ufrugtbar, vi kom ind over Lüneburger Hede. I dette næsten flade Landskab gik vi ad en Birkeallé gennem milelang Lynghede næsten lige til Bremen.

Hannovers Hedestrækninger var tyndt befolket, og de usle Bondegaard, vi af og til traf paa vor Vej, stod i grell Modsætning til Holstens velbyggede Gaarde. — Kvinder, vi mødte, havde korte, lasede Skørter, Tørklæde over Hovedet, og stæbte afsted med store Risknipper paa Nakken.

Mod Aften naaede vi Tosted, hvor der i Herberge „Zu Heimat“ var samlet en Del rejsende Haandværkere. Det var første Gang vi stiftede Bekendtskab med disse kristelige Herberger, men Værten var meget elskværdig og gemte vore Penge og Ure, Sengene var pæne, rene, omend noget haarde, og i Herberget hængte overalt bibelske Billeder og Skriftsteder.

Værten kunde lidt Dansk, hvilket han viste ved om Morgen at vække os med Ordene:

„Opstehen gamle Danmark!“ —

Efter at have spist vort Morgenmaaltid tog vi Afsked med den gemytlige Vært og fortsatte Turen mod Sydvest.

Egnen havde stadig det samme trøstesløse Udseende, kun hist og her smaa Skøve af Gran, Fyr og Birk. Befolkningen var meget re-

ligiøs, paa Gaarde og Huse var Gavle og Døre overmalede med Skriftsteder. Vejen var brolagt med Murstensklinker, da Vogne ellers ikke kunde køre i det løse Sand. — Vi led meget af Vabler paa Benene, Fodtøjet gnavede, og vi forsøgte at lindre Pinen ved af og til at gaa med bare Ben; men de mange Kviste, som laa paa Vejen, gjorde blot Fødderne endnu mere ømfindtlige. — Kneb det engang imellem at vinde med, kunde en rask Opsang gøre Underværker.

Ogsaa Hestene havde ondt ved at trække Læsset paa de sandede Veje; men de stimuleredes paa anden Vis, hvilket vi havde Lejlighed til at observere udenfor en Kro, som vi passerede netop da en Fragtmand standsede sine Krikker og kaldte paa Krofar. Denne kom ud med Flasken og et stort Snapseglass. Krofar maalte Draaberne af, Kusken greb Glasset, holdt den ene Hests Mule i Vejret og heldte den Indholdet i Halsen; saa kom Turen til den anden Hest, medens den tredje Snaps gik i hans egen Vom.

Fra Rotenburg i Hannover, hvor vi overnattede, vandrede vi den 16. Maj ind i Oldenburgs mere frugtbare og tættere befolkede Egne, og i forholdsvis lang Afstand kunde vi se Bremens slanke Kirkespir rage op over lysegrønne Bøgeskove.

Det var straalende Solskinsvejr og hen paa Formiddagen meget varmt, saa vi var glade over, at vi næsten uafbrudt kunde gaa gennem Skov.

Med Ransel paa Nakken og Staven i Haand, med Jakken slængt løst over den Skulder, hvor Solen brændte haardest, travede vi muntert afsted i Takt til Melodien: Vi Haandværkssvende! — lidet ændsende de tunge Sveddraaber, der med Mellemrum trillede frem under Hatteskynget.

Ved Middagstid, efter en lille Rast, blev vi enige om at opsøge den lille Flod Wümme, der efter Kortet maatte gaa parallel med Landevejen og ikke kunde være langt borte. Vi fulgte derfor en lille Sti gennem Skoven; den førte os ud paa en Eng, hvor igennem Floden bugtede sig.

Det var altfor fristende Omgivelser til at vi ikke skulde tage os et forfriskende Bad — og lidt efter boltrede vi os som smaa Hvaler til stor Moro for et Selskab af Damer og Herrer, som i fikse, hvide Robaade foretog en Udflugt op ad Floden.

Efter Badet skulde Skjorter og Strømper ogsaa have en Renselsesproces. Vi pakkede Rygsækken op, fik fat paa Sæben, og liggende paa Knæ langs Bredden, sæbede vi ind og skyllede som rutinerede Vaskekoner. — Derefter hængtes Tøjet til Tørring, og vi tog Solbad i Græsset.

Vi ænsede ikke en Tordenbyge, før den pludselig sendte en Styrtregn ned over os. At klæde sig paa var der ikke Tid til, og Skjorterne var kun halvtørre. Hurtigt samlede hver Mand sit Kluns — dækkede det til med Rygsækken, og selv satte vi os splitter nøgne, som tre levende Buddhaer, ovenpaa Tøjet, stirrende melankolsk ud i Rummet, mens Regnen faldt tæt og Tordenen buldrede.

I denne pinlige Situation fandt Selskabet os, da de kort efter vendte tilbage med Baadene og, skønt de selv var i nedtrykt Stemning, opklaredes deres Ansigter, da de fik Øje paa os, og de brød ud i høje Jubelskrig.

Heldigvis trak Bygen hurtigt over, Solen skinnede atter varmt, vi fik Tøjet tørret og vandrede henad Aften glade og veltilfredse

Nordbornholms Adressefortegnelse!

Autoreparatører

Mikkelsen, A., Allinge Tlf. 102

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. Tlf. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, Joh., Allinge Tlf. 141
Petersen, P., Nørreg. All. Tlf. 69

Bygningssnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5y

Cykler og Cyklereparation

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.
Mikkelsen, A. Allinge. Tlf. 102

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot.Artikler

Kjoller Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30

Guldsmed

Hansen C., Havneg. All. Tlf. 140

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Isenkram og Porcelæn

Holm, P. C., Allinge. Tlf. 39

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmænd

Holm, P. C., Allinge Tlf. 39
Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x
Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Malermestre

Jacobsen Ludv., Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge. Tlf. 5
Hansen, Jens, Allinge Telefon 29

Modetforretning

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Lind, Sander, Nørreg. 5 Allinge
Ipsen, P. C. Nygade, Tlf. All. 113

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge. Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All.-Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4, Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælast og Tømmer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Teglværk

M. Bloch Tlf. Allinge 127
Mursten, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Hansen C., Havneg. All. Tlf. 140
Liljerøth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Sønderg. Allinge

Vaskerier

Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x
Indlevering til Bornholms Drøpvaaskeri.

Vognmænd

Bohn, Emil, Sønderg., All. Tlf. 46
Christensen, Andr., All., Tlf. 49
Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lasthørsel
Munch, Humledal, Tlf. Rø 46 v
7 Personers Vogn

Optagelse i Adressefortegnelsen

koster kun 2 Kr. Kvartalet.
Ekstra Linier 1,50.
Absolut billigste Avertering.

ind i Bremen.

Det var den anden og næststørste frie Hansastad, vi skulde stifte Bekendtskab med. Den ligger smukt ved Weser, omgivet af gamle Volde og Grave, der skønsomt er omdannet til smukke Parkanlæg. Oppe fra de gamle Volde, der er yndede Promenader, ser man ned over den gamle By med de mange ejendommelige gamle Pragtbygninger, f. Eks. Raadhuset med den berømte Roland-Statue, Raadhuskælderen, der er berømt for sine vellagrede Vine og kæmpestore Vinfade, Børsen i gotisk Basilika, den ærværdige Domkirke med de underjordiske Hvælvinger, hvor Ligene i Blykamre kan holde sig friske i lange Tider.

Bremen kan ikke i Størrelse maale sig med Hamburg, men Borgerne har til Gengæld pietetsfuld værnet om den gamle By, saa man virkelig faar Fornemmelsen af at befinde sig i en Hansastad for c. 500 Aar tilbage.

Efter en lille Spadseretur paa Voldene (am Walle), der endnu har velbevaret Murværk og Taarne, overnattede vi i det os anviste Hotel i Marienstrasse. Det var nyt og tidssvarende indrettet — men Sengene var ikke propre, og det var ligefrem et Held at vi ikke blev fyldt med Utøj. Næste Dag flyttede vi derfor til „Zu Heimat“ — der var man sikker paa bedre Kontrol.

Bremen er af Weser delt i den gamle og den ny By. — Da vi havde set os godt om i den gamle Bydel, været inde i de fle-

ste Kirker, møppet i det gamle interessante Gewerbehaus, betragtet den flotte Gustav Adolf Statue — egentlig bestemt til Stockholm, men købt paa en Strandingsauktion og førtes til Bremen — gik vi over en af de tre Broer, som fører til Neustadt.

Floden vælter sig leret og graa under os, og de høje, stensatte Kajer ser noget ensformige ud; men den nye Bydel gør et fornemt, hyggeligt Indtryk og minder ikke som Hamburg om Fabriksby. Vi gik en Tur ud i de store Villakvarterer og studerede de forskellige Bygningsstile, hvor forskelligt farvede glasserede Sten fandt rig Anvendelse. Villaerne laa for det meste fornemt tilbagetrukne med en lille sirlig Have foran — fuld af duftende Foraarsblomster og med et lille Springvand paa Plænen. — Indenfor de blomstersmykkede Glasverandaer havde Familien deres Spise- og Opholdsrum.

Banegaarden var nydelig; ved Siden laa et Museum, som dog ikke var aabent. — Nordvest for Banegaarden saa vi den smukke Borgerpark med Restauration og Koncerthal — udenfor samme en lille Sø med Svaner.

Medens vi sad herude og nød den smukke Udsigt, insugende Blomsterduften i fulde Drag, traf vi den ene af de danske Kollegaer, som vi havde været sammen med i Hamburg — den anden havde faaet Arbejde — og vi fulgtes nu ad alle fire.

Fortsættes i næste Nr.

Kulde og Slud . . .

Oliefrakker, Sydveste
og Gummistøvler - - -

bedste Kvaliteter faas hos

Axel Mogensen, Tejn Tlf. 117x